

Alexander

A text font based on the Greek type designed by Alexander Wilson (1714-1786), a Scottish doctor, astronomer, and type founder. The type was especially designed for an edition of Homer's epics, published in 1756-8 by Andrew and Robert Foulis, printers to the University of Glasgow ([plate 90](#)). A modern revival, Wilson Greek, has been designed by Matthew Carter in 1995. Peter S. Baker is also using it in his Junicode font for medieval scholars in 2006.

Μια γραμματοσειρά κειμένου, βασισμένη στα ελληνικά στοιχεία που σχεδίασε ο Alexander Wilson (1714-1786), ένας σκώτος ιατρός, αστρονόμος, και χαράκτης. Η γραμματοσειρά σχεδιάστηκε για μία έκδοση του Ομήρου, στα 1756-8, από τους αδελφούς Andrew και Robert Foulis, τυπογράφους του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης. Ένας σύγχρονος επανασχεδιασμός της έγινε από τον Matthew Carter το 1995. Ο Peter S. Baker την επαναφέρει στην Junicode το 2006.

Anaktoria

Greek letters are based on 'Greco du roi' designed by Claude Garamond (1480-1561) between 1541 and 1544, commissioned by king Francis I of France, for the exclusive use by the Imprimerie Nationale in Paris ([plates 31](#)). Mindaugas Strockis prepared a modern version of 'Greco du roi' in 2001. Latin letters have been digitized directly out of the titles and front pages of the 1623 "First Folio Edition of Shakespeare". Scott Mann and Peter Guither prepared a modern version for "The Illinois Shakespeare Festival" in 1995.

Τα ελληνικά βασίζονται στα 'Greco du roi' που σχεδίασε ο Claude Garamond (1480-1561) μεταξύ 1541 και 1544, κατά παραγγελία του βασιλιά της Γαλλίας Francis I, προς χρήση από το Εθνικό Τυπογραφείο στο Παρίσι. Ο Mindaugas Strockis εξέδωσε μια σύγχρονη έκδοση το 2001. Τα λατινικά προέρχονται από τους τίτλους της πρώτης έκδοσης του Shakespeare το 1623. Οι Scott Mann και Peter Guither ετοίμασαν μια νέα έκδοση για το φεστιβάλ Shakespeare στο Illinois το 1995.

Aroania

In 1927, Victor Julius Scholderer (1880-1971), on behalf of the 'Society for the Promotion of Greek Studies', got involved in choosing and consulting the design and production of a Greek type called 'New Hellenic', cut by the Lanston Monotype Corporation ([plate 209](#)). He chose the revival of a round, and almost monoline type which had first appeared in 1492 in the edition of Macrobius, ascribable to the printing shop of Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) in Venice. Aroania is a recast of 'New Hellenic' on the basis of Verdana.

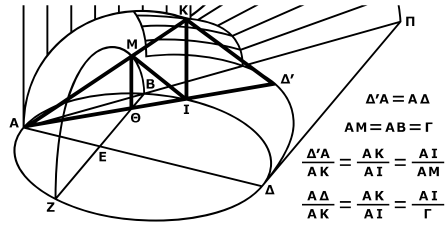
Ο Victor Julius Scholderer (1880-1971) ασχολήθηκε το 1927, εκ μέρους της «Εταιρείας για την προώθηση των ελληνικών σπουδών», με την επιλογή και παραγωγή της ελληνικής γραμματοσειράς 'New Hellenic' που χάραξε η Lanston Monotype Corporation. Επέλεξε την αναβίωση της στρογγυλής και σχεδόν ισοπαχούς γραμματοσειράς της έκδοσης του Macrobius το 1492, που αποδίδεται στο τυπογραφείο του Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) στη Βενετία. Η Aroania αναπλάθει τη 'New Hellenic' με βάση τη Verdana.

Asea

An étude on the dominant typeface of greek typography. Upright greek letters were designed in 1805 by Firmin Didot (1764-1836) and cut by Walfard and Vibert ([plate 137](#)). The typeface, together with a complete printing house, was donated in 1821 to the new Greek state by Didot's son, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

Μία μελέτη στην κυρίαρχη γραμματοσειρά της ελληνικής τυπογραφίας. Τα όρθια ελληνικά σχεδίασε το 1805 ο Firmin Didot (1764-1836) και χάραξαν οι Walfard and Vibert. Τη γραμματοσειρά, μαζί με ένα πλήρες τυπογραφείο, δώρησε στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος ο γιός του Didot, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

Ἀρχύτας

Ἐστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι αἱ ΑΔ, Γ. δεῖ δὴ τῶν ΑΔ, Γ δύο μέσας ἀνά λόγον εὑρεῖν. γεγράφθω περὶ τὴν μείζονα τὴν ΑΔ κύκλος ὁ ΑΒΔΖ, καὶ τῇ Γ ἴση ἐνηρμόσθω ἡ ΑΒ, καὶ ἐκβληθεῖσα συμπιπτέτω τῇ ἀπὸ τοῦ Δ ἐφαπτομένη τοῦ κύκλου κατὰ τὸ Π. παρὰ δὲ τὴν ΠΔΟ ἦχθω ἡ ΒΕΖ, καὶ νενοήσθω ἡμικυλίνδριον ὀρθὸν ἐπὶ τοῦ ΑΒΔ ἡμικυκλίου, ἐπὶ δὲ τῆς ΑΔ ἡμικύκλιον ὀρθὸν ἐν τῷ τοῦ ἡμικυλινδρίου παραλληλογράμμῳ κείμενον, τοῦτο δὴ τὸ ἡμικύκλιον περιεγόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Β μένοντος τοῦ Α πέρατος τῆς διαμέτρου τεμεῖ τὴν κυλινδρικήν ἐπιφάνειαν ἐν τῇ περιεγωγῇ καὶ γράψει ἐν αὐτῇ γραμμὴν τινα· πάλιν δὲ, ἐὰν τῆς ΑΔ μενούσης τὸ ΑΠΔ τρίγωνον περιενεχθῇ τὴν ἐναντίαν τῷ ἡμικυκλίῳ κίνησην, κωνικὴν ποιήσει ἐπιφάνειαν τῇ ΑΠ εὐθείᾳ, ἢ δὲ περιεγομένη συμβαλεῖ τῇ κυλινδρικῇ γραμμῇ κατὰ τι σημεῖον· ἅμα δὲ καὶ τὸ Β περιγράψει ἡμικύκλιον ἐν τῇ τοῦ κώνου ἐπιφανείᾳ. ἐχέτω δὲ θέσιν κατὰ τὸν τόπον τῆς συμπτώσεως τῶν γραμμῶν τὸ μὲν κινούμενον ἡμικύκλιον ὡς τὴν τοῦ Δ'ΚΑ, τὸ δὲ ἀντιπεριεγόμενον τρίγωνον τὴν τοῦ Δ'ΛΑ, τὸ δὲ τῆς εἰρημένης συμπτώσεως σημεῖον ἔστω τὸ Κ. ἔστω δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ Β γραφόμενον ἡμικύκλιον τὸ ΒΜΖ, κοινὴ δὲ αὐτοῦ τομὴ καὶ τοῦ ΒΔΖΑ κύκλου ἔστω ἡ ΒΖ. καὶ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ τοῦ ΒΔΑ ἡμικυκλίου ἐπίπεδον κάθετος ἦχθω· πεσεῖται δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν διὰ τὸ ὀρθὸν ἐστάναι τὸν κύλινδρον. πιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΚΙ, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευχθεῖσα συμβαλέτω τῇ ΒΖ κατὰ τὸ Θ, ἢ δὲ ΑΛ τῷ ΒΜΖ ἡμικυκλίῳ κατὰ τὸ Μ. ἐπεξεύχθωσαν δὲ καὶ αἱ ΚΔ', ΜΙ, ΜΘ. ἐπεὶ οὖν ἐκάτερον τῶν Δ'ΚΑ, ΒΜΖ ἡμικυκλίων ὀρθὸν ἐστὶ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, καὶ ἡ κοινὴ ἄρα αὐτῶν τομὴ ἡ ΜΘ πρὸς ὀρθάς ἐστὶ τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὥστε καὶ πρὸς τὴν ΒΖ ὀρθή ἐστὶν ἡ ΜΘ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΘΒ, ΘΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΘΑ, ΘΙ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΜΘ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΜΙ τρίγωνον ἐκατέρῳ τῶν ΜΙΘ, ΜΑΘ· καὶ ὀρθή ἢ ὑπὸ ΙΜΑ. ἔστιν δὲ καὶ ἡ ὑπὸ Δ'ΚΑ ὀρθή. παράλληλοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΚΔ', ΜΙ, καὶ ἔσται ἀνά λόγον ὡς ἡ Δ'Α πρὸς ΑΚ, τουτέστιν ἡ ΚΑ πρὸς ΑΙ, οὕτως ἡ ΙΑ πρὸς ΑΜ διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων· τέσσαρες ἄρα αἱ Δ'Α, ΑΚ, ΑΙ, ΑΜ ἐξῆς ἀνά λόγον εἰσὶν. καὶ ἔστιν ἡ ΑΜ ἴση τῇ Γ, ἐπεὶ καὶ τῇ ΑΒ. δύο ἄρα δοθεισῶν τῶν ΑΒ, Γ δύο μέσαι ἀνά λόγον ἠϋρηνται αἱ ΑΚ, ΑΙ.

14. EUTOC. in Archim. sphaer. et cyl. II (III² 84 Heib.)
Diels, H. and Kranz, W., Fragmente der Vorsokratiker, 425-426

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

body in Alexander 12 pt.

Robert M. Pirsig, Zen and the Art of Motorcycle Maintainance

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

body in Alexander 12 pt.

Γιάννης Ρίτσος, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. “Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. “Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἴσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμпуρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφραση.

Γιάννης Ρίτσος, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. “Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. “Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἴσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμпуρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφραση.

Γιάννης Ρίτσος, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. “Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. “Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἴσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμпуρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφραση.

Γιάννης Ρίτσος, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση καὶ ἀναμονή. “Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. “Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει καὶ ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἴσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμпуρίζοντας καὶ αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφραση.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. 4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· 5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. 6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· 7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. 11 εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. 12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 13 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. 15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

body in Anaktoria 12 pt.

Right Honourable,

Whilst we studie to be thankful in our particular, for the many fauors we haue receiued from your L.L. we are falne vpon the ill fortune, to mingle two the most diuerse things that can bee, feare, and rashnesse; rashnesse in the enterprize, and feare of the succeffe. For, when we valew the places... There is a great difference, whether any Booke choose his Patrones, or finde them: This hath done both. For, so much were your L.L. likings of the seuerall parts, when they were acted, as before they were published, the Volume ask'd to be yours. We haue but collected them, and done an office to the dead, to procure his Orphanes, Guardians; without ambition either of selfe-profit, or fame: onely to keepe the memory of so worthy a Friend, & Fellow aliue, as was our SHAKESPEARE, by humble offer of his playes, to your most noble patronage. Wherein, as we haue iustly obserued, no man to come neere your L.L. but with a kind of... In that name therefore, we most humbly consecrate to your H.H. these remaines of your servant Shakespeare; that what delight is in them, may be euer your L.L. the reputation his, & the faults ours, if any be committed, by a payre so carefull to shew their gratitude both to the liuing, and the dead, as is

Your Lordshippes most bounden,

JOHN HEMINGE.

HENRY CONDELL.

body in Anaktoria 11 pt.

αββγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Alexander 12 pt.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Anaktoria 12 pt.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Aroania 11 pt.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Asea 12 pt.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy

αββγδδεεζζηθθικκλμνξοπρρσσττυφφχψως

Asea Italic 12 pt.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός
Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждый цен хвои!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφεῖρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlut'oučký kuň úpěl d'ábelské ódy